

Küldött: elsőként gyermekkorom rajzfilmjének (dr. Bubó) teknőse, a Küldönc jut eszembe. Aztán a különleges jezsuiták között is unikális Beöthy Tamás, aki a halála előtti év nagycsütörtökén térden csúszva közelítve lábainkhoz kis közösségében megmosta, s csókkal illette azokat. Megható pillanatok voltak! Példát adva a jézusi magatartásra, mutatva a Tanítás magvára. Boldognak lenni e cselekedetek fényében és lelkületében lehet.

Az apostolok, akiket Jézus kiválasztott, az Ő kenyerét ették. Ő volt a munkáltatójuk, s Vele egy tarisznyából jutott mindannyiójuknak, de vajon osztoztak-e sorsában? „Megmondom nektek, hogy higgyétek: Én vagyok. Nézzük meg az utolsó vers kereszthivatkozásait!

Mt 10,40: Amely fejezetben Krisztus kiküldi 12 apostolát, mondván, „aki titeket befogad, engem fogad be, és aki engem befogad, az engem küldőt fogadja be.” Majd Kr. Keresztelő Jánosról tesz tanúságot.

Lk 9,48: A tanítványok rangvitájakor maga mellé állít Jézus egy gyermeket, s monda nekik: „Valaki e kisgyermeket befogadja az én nevemben, engem fogad be; és valaki engem befogad, azt fogadja be, aki engem elküldött; mert aki legkisebb közöttetek, az lesz nagy.”

Mely gondolatokat a Tanítványok hevessége követ.

Jn 13, 20: A lábmosás fejezetében Jézus példát adott apostolainak, tanítványainak – akiket egyekké tesz önmagával, s mennyei Atyjával is – hogy ők is/mi is akképpen cselekedjünk, amiképpen ő cselekedett velünk, megmosva lábaink, meg kell mosnunk egymás lábait. S itt bizony már úgy szól az Ige: „Aki befogadja, ha valakit elküldök, engem fogad be; aki pedig engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött.”

Tehát >apostol<, >kisgyermek<, >bárki< lehet küldött, hisz mindnyájan Isten gyermeke vagyunk.

Majd Jézus jelzi áruelőját, amely tény „A szeretet új parancsa” követi, jelesül, hogy **egymást szeressétek**, mert erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok.

Kérdés: *Isten küldöttjeként élek-e a világban, felismerem-e a hétköznapijaimban más Küldötteit?*

Tekes Ágnes Nóra, Kecskemét